

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/312/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611211156
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1611211156.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletého V. M., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: F. M., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom E., Y. ul. č.X a V. B., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom L.. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zmenu zverenia maloletého dieťaťa, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné otca pre maloletého V. M., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 54 Eur mesačne na sumu 90 Eur mesačne, počnúc 01.08.2013, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.08.2013 do 27.03.2014 vo výške 288 Eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou tohto rozhodnutia, pod stratou výhody splátok a hrozbou exekúcie.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Čadca č. 12P/206/2008-38 zo dňa 18.02.2009 v časti výroku o výživnom pre maloletého V..

Súd konanie o zverenie maloletého V. M., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2011 sa matka maloletého dieťaťa domáhala zvýšenia výživného pre maloletého V. zo sumy 54 Eur mesačne na sumu 300 Eur mesačne, nakoľko sa pomery od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti u maloletého V. zmenili. Maloletý V. navštevuje prvý stupeň základnej školy. Matke vznikajú zvýšené výdavky spojené s jeho výchovou a výživou. Na pojednávaní dňa 08.10.2013 upravila matka svoj návrh tak, že žiadala, aby súd zvýšil výživné na maloletého V. zo sumy 54 Eur mesačne na sumu 90 Eur mesačne, počnúc od 01.07.2013, kedy maloletý začal navštevovať druhý stupeň základnej školy.

Tunajší súd dňa 09.01.2012 postúpil spis č. k. 8P/312/2012 Okresnému súdu Čadca s poukazom na ustanovenia § 105 ods.1, 2 a §11 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko nedošlo k preneseniu príslušnosti vo veci konať na tunajší súd v zmysle ustanovenia § 177 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku a miestna príslušnosť Okresného súdu Čadca trvala.

Okresný súd Čadca uznesením č. k. 13P 13/2012 zo dňa 20.02.2012, právoplatným dňa 11.09.2012 preniesol príslušnosť vo veci konať a rozhodnúť na tunajší súd.

Návrhom doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 30.10.2013 sa otec maloletého dieťaťa domáhal zverenia maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti.

Okresný súd Čadca postúpil dňa 22.01.2013 predmetný návrh otca s poukazom na ustanovenia § 105 ods.1, 2 a §11 Občianskeho súdneho poriadku tunajšiemu súdu. Tunajšiemu súdu bol spis doručený dňa 27.02.2013, konanie sa začalo viesť pod sp. zn. 8P/62/2013.

Tunajší súd uznesením č. k. 8P/312/2012-39, 8P/62/2013-9 zo dňa 19.03.2013 spojil konanie o zvýšenie výživného pre maloletého na návrh matky a konanie o zmenu zverenia maloletého na návrh otca na spoločné konanie, ktoré sa naďalej vedie pod číslom 8P/312/2012.

Otec vzhľadom na vzdialenosť tunajšieho súdu od miesta jeho pobytu, bol dňa 27.11.2013 vypočutý dožiadaným Okresným súdom Čadca. Uviedol, že s návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasí, nakoľko nemá dostatok finančných prostriedkov, navrhol, aby súd zvýšil výživné z doterajších 54 Eur mesačne na sumu 65 Eur mesačne.

Uviedol, že na návrhu zo dňa 30.10.2012 na zverenie maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti netrvá, nakoľko sa mu zhoršil zdravotný stav.

Otec maloletého dieťaťa súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Kolízny opatrovník sa pripojil k návrhu matky, poukázal na vek a potreby dieťaťa, ako aj na skutočnosť, že suma, ktorú navrhuje otec maloletého nezodpovedá ani pokrytiu základných potrieb dieťaťa.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov konania, oboznámil sa so zápisnicou o výsluchu otca č. 1Pd/1/2013 zo dňa 27.11.2013 dožiadaného Okresného súdu Čadca, rodným listom maloletého dieťaťa, potvrdeniami o príjmoch oboch rodičov, potvrdením o návšteve školy maloletého, ako aj obsahom ostatného spisového materiálu a zistil, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 13C/51/2005 zo dňa 22.09.2005, ktorým bol maloletý V. zverený do osobnej starostlivosti matky; otec bol zviazaný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 23,23 Eur (700 Sk) mesačne.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. 12P/206/2008-38 zo dňa 18.02.2009 bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa výživné pre maloletého zvýšilo zo sumy 23,23 Eur mesačne na sumu 54 Eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2012.

V tom čase rodičia maloletého dieťaťa nežili v spoločnej domácnosti, matka bola rozvedená, dosahovala príjem vo výške cca 300 Eur mesačne, mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k v tom čase maloletému G. M., nar. XX.XX.XXXX., ktorý navštevoval 8. triedu základnej školy, spolu s maloletými deťmi bývala v rodinnom dome, bola zaťažovaná úverom s mesačnými splátkami vo výške 166 Eur.

Otec bol rozvedený, dosahoval príjem vo výške 400 Eur mesačne, o maloletého sa zaujímal, riadne prispieval na jeho výživu.

Maloletý V. začal navštevovať základnú školu, popri nej hudobný a futbalový krúžok, nosil dioptrické okuliare, bol sledovaný v alergologickej ambulancii.

V súčasnosti je matka maloletého V. naďalej rozvedená, spolu s maloletým V. a svojim priateľom býva v byte v E.; byt je v osobnom vlastníctve priateľa matky.

Od 21.01.2013 je zamestnaná v spoločnosti F., s.r.o., so sídlom v Z., na dobu určitú - do 21.07.2014, s priemerným mesačným príjmom vo výške 542,80 Eur netto, v mesiaci november 2012 bola zamestnaná v spoločnosti G. M., spotrebné družstvo s príjmom vo výške 256,55 Eur netto, v mesiaci september 2012 v spoločnosti G. M. M., a.s., so sídlom Z., s príjmom vo výške 237,79 Eur netto za mesiac september 2012. Od 01.03.2011 do 30.06.2012 pracovala v spoločnosti R., s.r.o., so sídlom v Y., s priemerným mesačným príjmom v roku 2011(za mesiace marec až december) v sume 678,37 Eur netto, v roku 2012 (za mesiace január až jún) v sume 545,12 Eur netto.

Má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, k plnoletému G. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý navštevuje štvrtý ročník M. T.N. G. v J. a žije v domácnosti starej matky (matkina matka), matka na jeho výživu prispieva sumou vo výške 80 Eur mesačne (výživné 60 Eur, daňový bonus 20 Eur). Jej zdravotný stav je dobrý, majetok väčšej hodnoty nevlastní.

Otec je rozvedený, býva sám v staršom rodinnom dome po rodičoch, výdavky na bývanie predstavujú sumu vo výške cca 63 Eur mesačne (elektrina 30 Eur mesačne, kúrenie 400 Eur ročne), od 01.12.2010 je zamestnaný v spoločnosti N., s.r.o., so sídlom v J., s priemerným mesačným príjmom v roku 2012 (za mesiace júl až december) vo výške 201 Eur netto, v roku 2013 vo výške 209 Eur netto, v období od októbra 2012 do marca 2014 bol viackrát práceneschopný s nárokom na nemocenské v celkovej výške za uvedené obdobie 912,80 Eur (za október 2012 v sume 67,50 Eur, november 2012 v sume 209,10 Eur, december 2012 v sume 13,50 Eur, marec 2013 v sume 161,10 Eur, apríl 2013 v sume 184,90 Eur, september 2013 v sume 101,40 Eur, február 2014 v sume 11,70 Eur, marec 2014 v sume 163,60 Eur). Do zamestnania denne dochádza, náklady na cestovné ho vychádzajú cca 22 Eur na mesiac.

Vyživovaciu povinnosť k maloletému V. si plní riadne, pravidelne prispieva na jeho výživu 54 Eur mesačne, podľa jeho vyjadrenia, ak mu dovolí finančná situácia prispeje aj viac, napr. na školské potreby, dňa 18.09.2013 poslal maloletému na účet priateľa matky sumu 600 Eur (táto suma je výsledkom sporenia otca pre maloletého vo výške 12 Eur mesačne od narodenia maloletého).

O maloletého V. sa staral osobne v období od 01.07.2012 do 29.07.2013, v súčasnosti ho pre nepriaznivý zdravotný stav nenavštevuje, má problémy s chrbticou. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Majetok väčšej hodnoty nevlastní.

Maloletý V. navštevuje šiestu triedu Základnej školy v E., stravuje sa doma, hráva futbal. Jeho zdravotný stav je dobrý, matka s ním má výdavky primerané jeho veku (poplatok do triedneho fondu 17 Eur, plavecký kurz 22 Eur, futbalová výstroj).

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa

svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškania s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práva a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možné zmeniť aj bez návrh, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990). Pri hodnotení schopností a možností rodičov prispievať na výživu detí, pokiaľ došlo ku zmene zamestnania niektorého z rodičov znamenajúcej pokles jeho zárobku, treba zistiť aj dôvody takejto zmeny (R 3/1967).

Podľa článku 41 ods. 4 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru musia vynaložiť

maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletého je dôvodný - od poslednej úpravy výživného uplynula doba viac ako 2 roky, za toto obdobie prišlo u maloletého k podstatnej zmene pomerov- toho času je maloletý V.iakom šiesteho ročníka základnej školy, čím jeho potreby vzhľadom na vyšší stupeň vzdelávania prirodzene vzrástli. Potreby dieťaťa vzrastajú nielen v súvislosti s jeho prechodom na vyšší stupeň vzdelávania, ale aj vzhľadom na jeho primeraný rast, maloletý je starší, jeho potreby sa primerane veku a záujmom prirodzene zvýšili.

Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného, súd vychádzal zo zmeny pomerov u maloletého V., zo skutočnosti, od akej doby je maloletý opätovne v starostlivosti matky, z charakteru školy, ktorú maloletý navštevuje - i keď je možné výživné pre maloleté dieťa zmeniť i spätne, najviac však na dobu 3 rokov od podania návrhu (§ 77 ods. 1 ZR), matka spätne výživné zvýšiť nežiadala (prichádzala by do úvahy zmena výživného od doby, čo maloletý navštevuje druhý stupeň základnej školy - t. j. od 01.09. 2012), žiadala zvýšiť výživné od doby, čo je maloletý opätovne v starostlivosti matky, preto sa súd spätným výživným nezaoberal a výživné zvýšil od 01.08.2013, t.j. zohľadnil dobu, od ktorej má maloletého opätovne vo svojej starostlivosti matka - podľa vyjadrenia otca mal od 1.07.2012 do 29.07.2013 v starostlivosti on, od 29.07.2013 má maloletého opätovne v starostlivosti matka. Zohľadnil skutočnosť, že matka v súvislosti jednak s návratom do jej domácnosti a s nástupom do 6. triedy základnej školy, teda na druhý stupeň základnej školy, mala zvýšené výdavky v súvislosti so zabezpečením výživy a starostlivosti o maloletého a jeho potrieb.

Čo sa týka výšky výživného, pri jej ustálení súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť matky o dieťa, ako aj vek dieťaťa, skutočnosť, že maloletý V. je žiakom šiesteho ročníka základnej školy.

Súd súbežne skúmal majetkové a zárodkové pomery oboch rodičov, ako aj ich schopnosti a možnosti zamestnať sa.

Matka je zamestnaná s priemerným mesačným príjmom vo výške 542,80 Eur netto, avšak jej pracovný pomer je uzavretý iba na dobu určitú, nie je vlastníkom žiadneho majetku, býva aj s maloletým v byte svojho priateľa, ktorému prispieva na chod domácnosti podľa svojich možností.

Otec je taktiež zamestnaný, mesačne dosahuje síce príjem nižší ako matka, vo výške cca. 200 Eur netto a i keď dlhobojšie bol práceneschopný, neprekázal súdu, ako jeho zdravotný stav obmedzuje jeho pracovnú schopnosť. Na rozdiel od matky je vlastníkom nehnuteľnosti - rodinného domu.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že otec požadované výživné vo výške 90 Eur mesačne pri svojom príjme a pri celkovom zabezpečovaní svojich potrieb (poplatky spojené s bývaním a bežné výdavky) je schopný platiť, pričom súd prihliadol tiež na to, že otec býva sám, jeho mesačné náklady na bývanie ho vychádzajú na cca 60 Eur a nemá ďalšie vyživovacie povinnosti. Súd má za to, že otec je schopný vlastnou zárodkovou činnosťou dosiahnuť lepší (vyšší) príjem - otec má stále zamestnanie, mal by si byť vedomý skutočnosti, že mal. V. rastie a jeho potreby sa budú vekom zvyšovať a nie je možné spravodlivo žiadať iba od matky, aby pokrývala všetky potreby maloletého - doposiaľ platená suma výživného otcom pre maloletého nepokrývala ani len základné potreby dieťaťa, nielenže by slúžila na všestranný rozvoj a pokrytie aspoň odôvodnených potrieb a výdavkov dieťaťa. Súd sa preto nestotožnil s tvrdením otca, že zvýšené výživné nebude môcť plniť z dôvodu, že nemá dostatočné finančné prostriedky. I keď bol otec maloletého V. v poslednom období viackrát práceneschopný, nepredložil súdu dôkaz -napr. lekársku správu ošetrojúceho lekára - z ktorého by bolo zrejmé, že ho jeho zdravotné ťažkosti obmedzujú v pracovnej činnosti a teda obmedzujú jeho zárodkové možnosti, je teda vzhľadom na vyššie uvedené možné predpokladať, že podmienky otca a jeho stav mu umožňuje nájsť si lepšie ohodnotenú prácu (resp. popri prác brigádu) a získať tak viacej prostriedkov na zabezpečenie svojich základných potrieb a tým aj potrieb svojho maloletého dieťaťa; súd preto takéto tvrdenie otca považuje za irelevantné vo vzťahu k závažnosti dôsledkov svojej pasivity / nečinnosti/. Súd zároveň poukazuje aj na zručnosti otca, ktoré otec by mohol pri dosiahnutí lepších

príjmov dosiahnuť - otec je vyučený automechanik, je držiteľom vodičského oprávnenia typu „C“ - tieto však podľa všetkého otec nevyužíva dostatočne.

Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako i v ich vzájomných súvislostiach konštatuje, že nárok maloletého dieťaťa má dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene okolností na strane maloletého, ktoré zakladajú nárok na zvýšenie vyživovacej povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, preto súd návrhu matky vyhovel a výživné zvýšil na sumu 90 Eur mesačne. Aj keď táto suma nepokrýva celé potreby maloletého, súd ju stanovil s ohľadom na sociálne (vek, čiastočné zohľadnenie zdravotného stavu, skutočnosť, že sa sám rok staral o maloletého, maloletému šetril a našetrované finančné prostriedky zaslal matke) pomery otca. Súd nevyhovel návrhu otca na zamietnutie návrhu (resp. jeho nesúhlasu so zvýšením výživného), a to s poukazom na už spomínané nevyužívanie všetkých možností otca na zvýšenie svojho príjmu. Zároveň zohľadnil aj možnosti matky pokryť čiastočne finančne potreby dieťaťa, keďže jej osobná starostlivosť už ustupuje do úzadia, zhodnotil jej sociálne pomery, keď matka býva u priateľa a o náklady na domácnosť sa delia. I keď matka má uzavretý pracovný pomer iba na dobu určitú, súd poukazuje na skutočnosť, že matka s maloletým býva v oblasti, kde je vyššia ponuka pracovných príležitostí a je teda predpoklad, že matka si adekvátne zamestnanie nájde.

Pri takto určenom výživnom vzniklo otcovi za obdobie od 01.08.2013 do 27.03.2014 zročné (zmeškané) výživné vo výške 288 Eur (rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným a novozvýšeným výživným krát počet mesiacov od zvýšenia výživného do dňa rozhodnutia). Zročné výživné povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným počnúc vykonateľnosťou tohto rozhodnutia, vzhľadom na aktuálnu finančnú situáciu otca.

Podľa § 96 ods. 1 O. s. p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Nakoľko otec maloletého zobral dňa 27.11.2013 svoj návrh zo dňa 30.10. 2012 na zverenie maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti v celom rozsahu späť, súd s poukazom na ustanovenie § 96 Občianskeho súdneho poriadku konanie v tejto časti zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. I , písm. a) O. s .p., nakoľko sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.